

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.126 van 21 juni 2000
in de zaak A. 86.129/VII-19.143.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. LURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Zwitserlandstraat 22

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Soedanese nationaliteit, op 26 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 1999 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 maart 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 maart 2000, datum waarop de behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 28 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. DE KEGEL die, loco Advocaat V. LURQUIN verschijnt voor verzoekster, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Soedanese nationaliteit, komt België binnen op 14 februari 1999, en verklaart zich op 19 februari 1999 vluchteling (adm. doss., stuk 1).

1.2. Op 1 maart 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten (adm. doss., stuk 2).

1.3. Op 25 mei 1999 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van

Binnenlandse Zaken van 1 maart 1999 tot weigering van verblijf.

1.4. Dit is de bestreden beslissing.

1.5. De motivering van deze beslissing luidt als volgt (adm. doss., stuk 3) :

"Aan betrokkene werd op 8 april 1999 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 1 maart 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggedleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar enig middel de schending aanvoert van de rechten van verdediging, van artikel 52, § 2, 4°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), dat zij daaraan toevoegt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een manifeste appreciatiefout heeft gemaakt en de beginselen van behoorlijk bestuur heeft geschonden;

3.1.1. Overwegende dat bij brief van 4 maart 1999 verzoekster een dringend beroep heeft ingediend bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tegen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 maart 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 8 maart 1999 de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de ingevulde vragenlijst heeft ontvangen, waarin de verzoekende partij een uiterst summiere uiteenzetting van de motieven van haar asielaanvraag gaf; dat op 8 april 1999 verzoekster werd opgeroepen om op 20 april 1999 op het Commissariaat-generaal te worden gehoord;

3.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij aanvoert dat de overweging van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat zij geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping zonder geldige reden, geen feitelijke grondslag heeft, doordat de verzoekende partij medische problemen had, en aan haar Advocaat een medisch attest heeft overgelegd waaruit blijkt dat zij niet in staat was een interview af te leggen wegens ziekte; dat haar Advocaat het medisch

attest aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 april 1999 heeft verstuurd, en dit zowel per fax als per brief;

Overwegende dat artikel 52, § 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet bepaalt :

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven : 4/ wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige redenen kan opgeven";

Overwegende dat de bestreden beslissing is gebaseerd op het feit dat de verzoekende partij binnen een maand na de verzending van de oproepingsbrief hieraan geen gevolg heeft gegeven, noch aan de vraag om inlichtingen; dat in de oproepingsbrief verzoekster werd verzocht, indien zich een geval van overmacht zou voordoen dat haar zou beletten om gevolg te geven aan de oproeping, om enerzijds, het bewijs van de ingeroepen overmacht en, om anderzijds, de elementen die zij ter ondersteuning van haar asielaanvraag wou inroepen, binnen een maand na de datum van de oproeping, per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal; dat uit het dossier blijkt dat het dringend beroep dat op 4 maart 1999 door de verzoekende partij werd ingesteld, geen uiteenzetting bevat van de gegevens waarop zij haar asielaanvraag steunde; dat in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die door de verzoekende partij op 8 maart 1999 werd afgegeven, zij enkel het volgende heeft aangevoerd :

"Ik werd gearresteerd in mijn land omwille van de oorlog door de politie. Ik kan niet terug omwille van de oorlog. Ik ben nergens veilig.";

Overwegende dat bij brief van 8 maart 1999 verzoekster werd opgeroepen om op 20 april 1999 te verschijnen op het interview; dat de Advocaat van de verzoekende partij op 23 april 1999 een medisch attest heeft ingediend; dat de eerste verwerende partij terecht opmerkt dat dit medisch attest enkel vermeldt dat verzoekster niet in staat is arbeid te verrichten, doch geen vermelding bevat dat zij haar woning niet zou mogen verlaten; dat aangezien de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan het verzoek om de elementen ter staving van haar asielaanvraag over te leggen aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de uiteengezette motieven in de vragenlijst niet kunnen worden beschouwd als een precieze en omstandige uiteenzetting van de gegevens waarop haar asielaanvraag steunt, kan worden besloten dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op het eerste gezicht zijn appreciatiebevoegdheid niet heeft overschreden en de motieven van zijn bevestigende beslissing duidelijk heeft gemaakt;

3.1.3. Overwegende dat met betrekking tot de rechten van verdediging wordt overwogen dat de procedure die wordt geregeld door de wet van 15 december 1980 voor de Minister of zijn gemachtigde en voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een administratieve procedure is en geen jurisdictionele; dat bijgevolg het tegensprekelijk debat, waarin voornoemde wet niet voorziet, niet moet plaatsvinden; dat het de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet ten grieve kan worden geduid dat hij geen poging heeft gedaan om naar verzoeksters uiteenzetting te luisteren; dat van de verzoekende partij mag worden verwacht dat zij zorgvuldig is en haar medewerking verleent, en dienvolgens gevolg geeft aan de oproep om - in geval van overmacht - de elementen die zij ter staving van haar asielaanvraag inroept, per aangetekend

schrijven aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over te maken;

3.1.4. Overwegende dat het enig middel van de verzoekende partij niet ernstig is; dat bijgevolg niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op éénentwintig juni tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.